

očito, da je vid potpuno izgubio početkom mjeseca prosinca g. 1763. Tad je naime počeo post Prišašća, o kom veli u gornjoj pjesmi. Sudeći pak po pjesmama, koje je spjevao nakon što je opet dobio vid, moglo bi se zaključiti, da je opet progledao sredinom ili prvom polovinom god. 1764, odnosno da je vid na lijevo oko izgubio prvom polovinom god. 1762. Nesumljivo je pak, da vida nije izgubio prije god. 1760 ni poslije g. 1764, jer je tada izdavao knjige, kako ćemo niže vidjeti. Od god. 1759 i 1765 opaža se zastoje u izdavanju knjiga, a to bi bilo ono doba, o kom kažemo, da je tada bio slijep.

O. Petar Knežević kako je sveto živio, tako je sveto i preminuo. Bilo je to 18.<sup>80</sup> mjeseca lipnja g. 1768, u subotu.<sup>81</sup> Redovnici su bili pošli u kor. Bolesnik je želio, da bi samostanski starešina, dobri O. Frano Buljan<sup>82</sup>, ostao s njim. Ovaj se je protivio, jer da nije slabo. Ali, kad ga je bolesnik ponovno molio, da mu ne učini na žao, ostade s njim. Svršivši oficij u koru, redovnici su, po običaju, pošli pred čudotvornu priliku Gospe Sinjske, da ispjevaju litanije. Bolesnik je zaželio, da vrata sobe budu otvorena, da može pratiti pjevanje. Kako su se pjevale litanije, tako je on za svakim zazivom ponavljao »Moli za nas«. Kad su pak nakon litanija dva pjevača pjevala milu pjesmu »Sva si lijepa, o Marijo«, i njihov se glas razlijegao po samostanu, bolesnik je za njima s ostalim redovnicima ganut priprije-

<sup>80</sup> O. Glumčević u svojim »Uspomenama« stavio je »8 lipnja« (ai 8 di Giugno giorno di Sabato). Za njim su se povelili Dr. Marković, Sinj i njegovo slavlje, 58; Zlatović, Monografije, 301; Bačić, Nekrolog, 149 i drugi. Da je to neispravno, vidi se već iz toga, što na 8 lipnja 1768 nije padala subota, o kojoj je govor, nego srijeda, a subota je padala na 18 lipnja. Sinjski nekrolog i neki drugi nekrolozi označuju kao dan njegove smrti 22 lipnja, što je također neispravno. Da je O. Knežević umro na 18 lipnja, to nam svjedoči izdavač njegova djela »Pištrole i evangelja«, koje je objelodanjeno g. 1773; LAPM, 554, i Acta Prov. Staničić, s. 115.

<sup>81</sup> To kaže O. Glumčević, a kaže i izdavač njegovog djela »Pištrole i evangelja«, koji nije niko drugi, kako ćemo niže vidjeti, nego starešina sinjskog samostana O. Frano Buljan, koji ga je dvorio na smrti.

<sup>82</sup> O. Glumčević spominje ga po imenu u svom »Elenco«, str. 13. Da je on tada bio starešinom sinjskog samostana, nesumnjivo je iz svih službenih isprava, poimenice iz LAPM, 537.